

Téma týdne 1.- 5.3.2021

„CO UŽ UMÍM“

Obsah :

- 1) Jaro, léto....básnička s hádankou, rozstříhej obrázky a nakresli co patří do daného ročního období
- 2) Domov – co je to? Znáš svoji adresu?
- 3) Čtenářská pregramotnost – povídání o dětech, maminkách
- 4) Matemetická pregramotnost – geo.tvary, tulipány, ovečky, číselná řada
- 5) Prac.list –kuchyň, slova
- 6) Zakresluj na prac.list dle diktátu dospělého
- 7) Vystříhni slova MÁMA, KNIHA
- 8) „Čti slovajednoslabičná slova“
- 9) Náhrdelník z těstovin – malování těstovin – výtvarné činnosti
- 10) Sluníčko z papíru – skládáme harmoniku
- 11) EVVO – zkontroluj zahradu po zimě, pozoruj vodu v přírodě
- 12) Ve městě – cvičení postřehu
- 13) Angličtina se Zuzkou

JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA

Stojí vprostřed síně

Čtyři krásné skříně :

Jedna je zelená,

Druhá je červená,

Třetí je ze zlata,

Čtvrtá je ze stříbra.

Co to je ?

SUMMER

AUTUMN

SPRING

WINTER

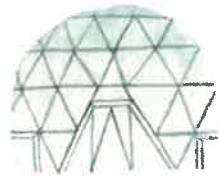

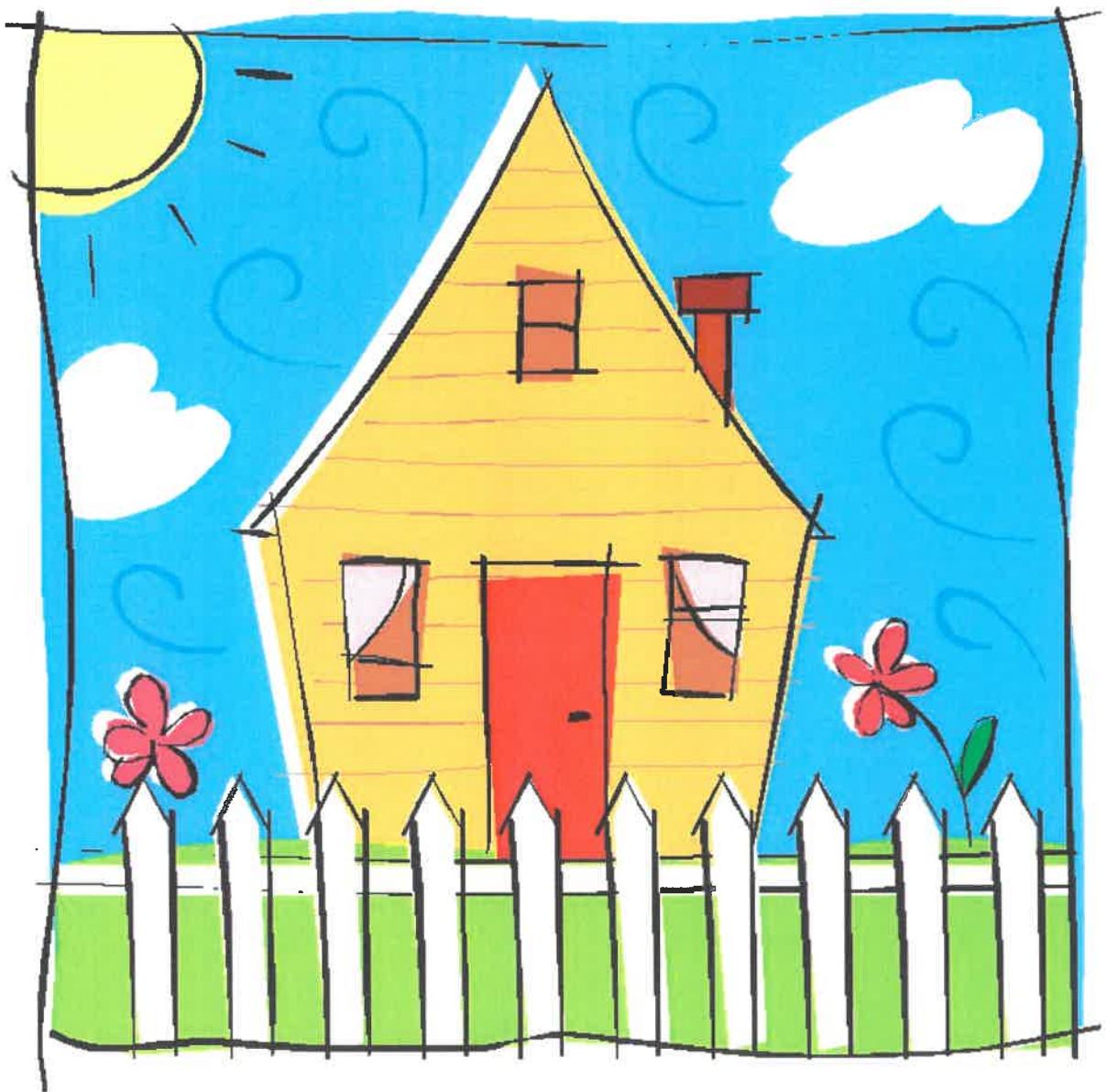
Co je to, když se řekne domov.....

Domov

*Carson
Ellisová*

ADRESA : „Víš, kde bydlíš ?“

Znáš svoji ulici, číslo domu a město, kde žiješ?

Zahraj si hru : Na poštáka

Povídání o maminkách a dětech

KRÁLIČÍ MAMINKA

Leontýna Mašínová

„Pojd' se, Sášo, na něco podívat,“ volal tatínek. Ukázal do králičího kotce a ptal se:

„Vidíš v rohu to chmýří?“

„Vidím. Jako by se hýbal.“

„To si myslím, vrtí se tam malí králičkové, vidíš?“

Tatínek nadzvedl chmýří.

„Jéje, to jsou krásní králičkové – takoví malinkatí,“ jásal Sáša, „dej mi je, tati, já si s nimi budu hrát.“

„To nejde, hochu,“ vysvětlil tatínek, „to jsou teprve taková králičí miminka, musí zůstat v teple pod peřinkou.“

Tat'ka přikryl králičky a Sáša se zeptal:

„Tys jim, tati, tu peřinku dal?“

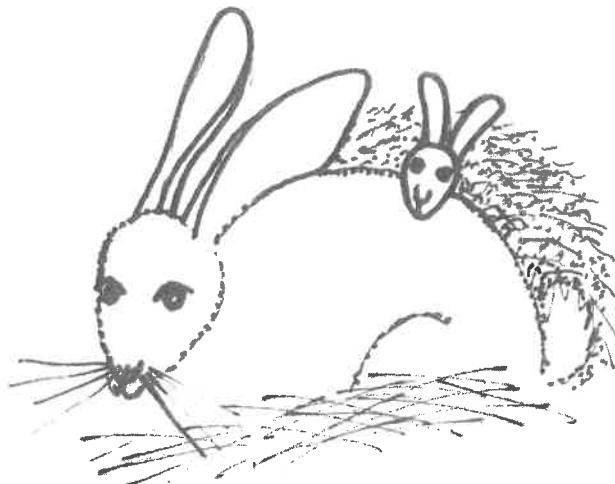
„Ne, tu dostali od své maminky králice. Podívej se, jak je pod krkem poškubaná. Odtamtud si sama vyškubala chlupy a natřásla z nich svým dětem peřinku.“

„Bolelo ji to?“ staral se Sáša.

„Možná! Ale každá maminka má své maličké ráda a nic nedbá na bolest, jen když je dětičkám dobře!“

„To je hodná maminka,“ řekl Sáša, „jako ta naše, vid', tati!“

(Věneček povídek)

JAK SE DÍTĚ NARODÍ

Karel Bečka

Zvědavá holčička z hájovny dlouho nemohla usnout, protože stále myšela na to, co jí tatínek vyprávěl. A když se jí konečně zavřela očka, zdál se jí náramně divný sen. Zdálo se jí, představte si, že spí v maminčině bříšku. Bylo tam jako v pokojíčku, ležela ve své postýlce a v náručí měla svou nej-milejší panenku. Moc krásně se jí tam spalo, a když se probudila, měla na stolečku snídani, nic jí tam zkrátka nechybělo. Jenom ven jít nemohla.

Až jednou ji probudilo takové zvláštní světlo. U postýlky stála stará babička, docela jako v pohádce, a povídala tichounkým hlasem: „Už je čas, abys přišla na svět, holčičko. Podej mi hezky ruku a pojď se mnou.“ Vzala holčičku za ruku a šly spolu devaterými dveřmi, a ty dveře se před babič-

kou otvíraly a za holčičkou zase samy zavíraly. Až se otevřely deváté dveře, uviděla holčička veliké světlo, květiny a stromy ... Jen babičku už neviděla, ta někam zmizela, a holčička šla sama mezi sněženkami a fialkami, až najednou zahlédla svou maminku, a maminka se pořád přibližovala, holčička už viděla maminčin obličej a její krásné, veliké oči ...

A maminčiny oči se dívaly, jak se holčička pomalu probouzí ze spánku, jak mžourá, a najednou se holčička přitulila k maminec a povídá: „Představ si, maminko, co se mi dneska zdálo!“ A všechno maminec vyprávěla. Maminka si sedla k její postýlce a poslouchala. A když holčička skončila, maminka řekla: „Víš, holčičko moje, pohádka by to byla pěkná, jenže doopravdy to tak vůbec nebylo.“

„A jak to bylo doopravdy?“

„Když to chceš vědět,“ řekla maminka, „tak ti to povím.

Než se děťátko narodí, opravdu spí v maminčině bříšku. Ale nemá tam pokojíček a postýlku, kdepak, to všechno by se dovnitř nevešlo, ani to není potřeba. Na začátku je děťátko malé, ještě menší než špendlíková hlavička, a stačí mu jen docela málo místa. Leží v malé, měkké dutince, kterou má maminka hluboko v bříšku, a tam pomaloučku roste. Nemůže ještě samo jíst, ani pít, ani dýchat, a tak dostává od své maminky všechno, co potřebuje k růstu. Děťátko je větší a větší, za nějakou dobu se začíná samo hýbat, a to pak maminka říká, že se jí děťátko v bříšku ozývá. Dutinka se zvětšuje, aby se tam děťátko vešlo a aby se mu nic nestalo.

A potom, ale o hodně později, je už děťátko tak veliké, že může přijít na svět. Všechno je velmi dobře zařízeno, na konci té dutinky je chodbička, a tou chodbičkou se začne děťátko tlačit ven. Samo by to nedokázalo, tak mu maminka musí pomáhat a je to pro ni veliká práce. Aby na tu práci nebyla s děťátkem sama, odvezete ji tatínek do porodnice. Tam se maminky ujme pan doktor nebo paní doktorka, sestřičky a společně jí pomáhají, aby se děťátko rychleji dostalo chodbičkou ven z bříška.

A když je děťátko venku, pořádně se nadýchne a začne křičet, aby všichni, ale hlavně maminka, věděli, že už je na světě. A maminka si pěkně oddechne po té námaze a má velikou radost, když poprvé uvidí své děťátko, vždyť se na ně tolik těšila a tak dlouho je nosila ve svém bříšku. Maminka s děťátkem zůstanou pak ještě několik dní v porodnici. Maminka si trochu odpočine a děťátko se tam naučí pít maminčino mlíčko.

A pak si pro ně přijede tatínek a jedou všichni spolu domů.

Tak vidíš, takhle ses narodila doopravdy, a není to žádná pohádka.“

„Hm,“ povídala holčička, „ale stejně se to dá poslouchat jako pěkná pohádka.“

„Já si to taky myslím,“ řekla maminka a pomohla holčičce zavázat tkaničku u boty, aby si mohla jít hrát s dětmi na písek.

(*Jak jsme přišli na svět*)

TRPASLÍČCI

Alois Mikulka

Viděli jste někdy košilku pro miminka, co jsou na ní vyšití trpaslíčci? Vynálezce udělal také takovou – jenomže lepší. Trpaslíčci z téhle košilky dávají na děťátko pozor. Ráno je probudí hezoulinkou písničkou. Potom děťátku všelicos vyprávějí děťátkovskou řečí, které dospělí ani za mák nerozumějí a kterou už prachdávno zapomněli. Když se děťátko koupe, trpaslíčci je navoní zasýpacím pudrem a heřmánkem. Když má děťátko hlad, vyhlížejí všichni ustaraně maminku s jídlem. Někdy děťátko polechtají pod bradičkou, a ono se směje a mává nožičkama a ručičkama a trpaslíčci tančí. A když jde děťátko spát, trpaslíčci je uspí tajnou hmkavou písničkou. Potom zůstanou dva u děťátkta na stráži a ti ostatní jedou na koloběžkách do parku malovat květy, každý svou zamilovanou barvičkou.

(O vynálezci dětských snů)

MAMINČINA POMOCNICE

František Pátek

Evička je taková malá kutilka. Co dělá starší sestra Hana nebo maminka, to zkouší dělat i Evička.

Maminka zametá. Evička má malé koštátko a zametá také.

„Vid', mami, my meteme!“

„Meteme, meteme, až zameteme.“

Potom bere maminka prachovku a stírá z nábytku prach. Evička už má také hadřík a pomáhá mamince: „Vid', mami, jak my utíráme prach!“

„Utíráme, utíráme, at' tu všude čisto máme.“

Pak si jde maminka umýt ruce a vyprat utěrku. Evička chce také pomáhat, ale maminka jí říká: „I odpočiň si zatím, ty moje pomocnice malá!“

Ale Evička nebude přece zahálet. Vzpomene si najednou: „Vždyt' já musím vykoupat to dítě!“ Běží do svého koutku, bere panenku, svléká ji a přitom ji napomíná: „At' nebrečíš, až tě dám do vany, že je voda studená! Vždyt' jsem ti ji včera ohřála!“

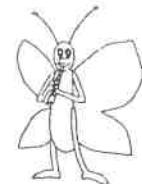
Panna opravdu neplakala a Evička ji pochválila. „Jsi hodná holčička.“

Vid'te, že pochválíme i Evičku, maminčinu pomocnici?

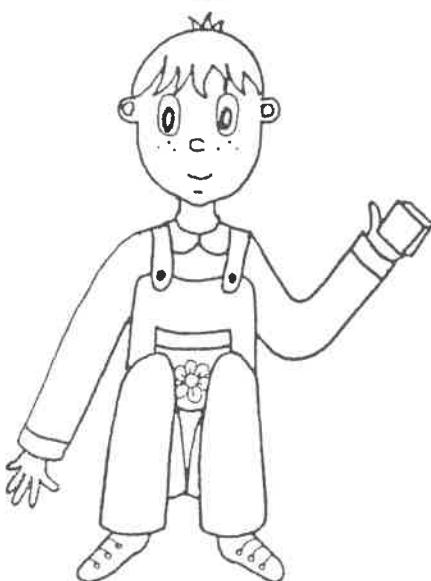
(Na dobré chvílice)

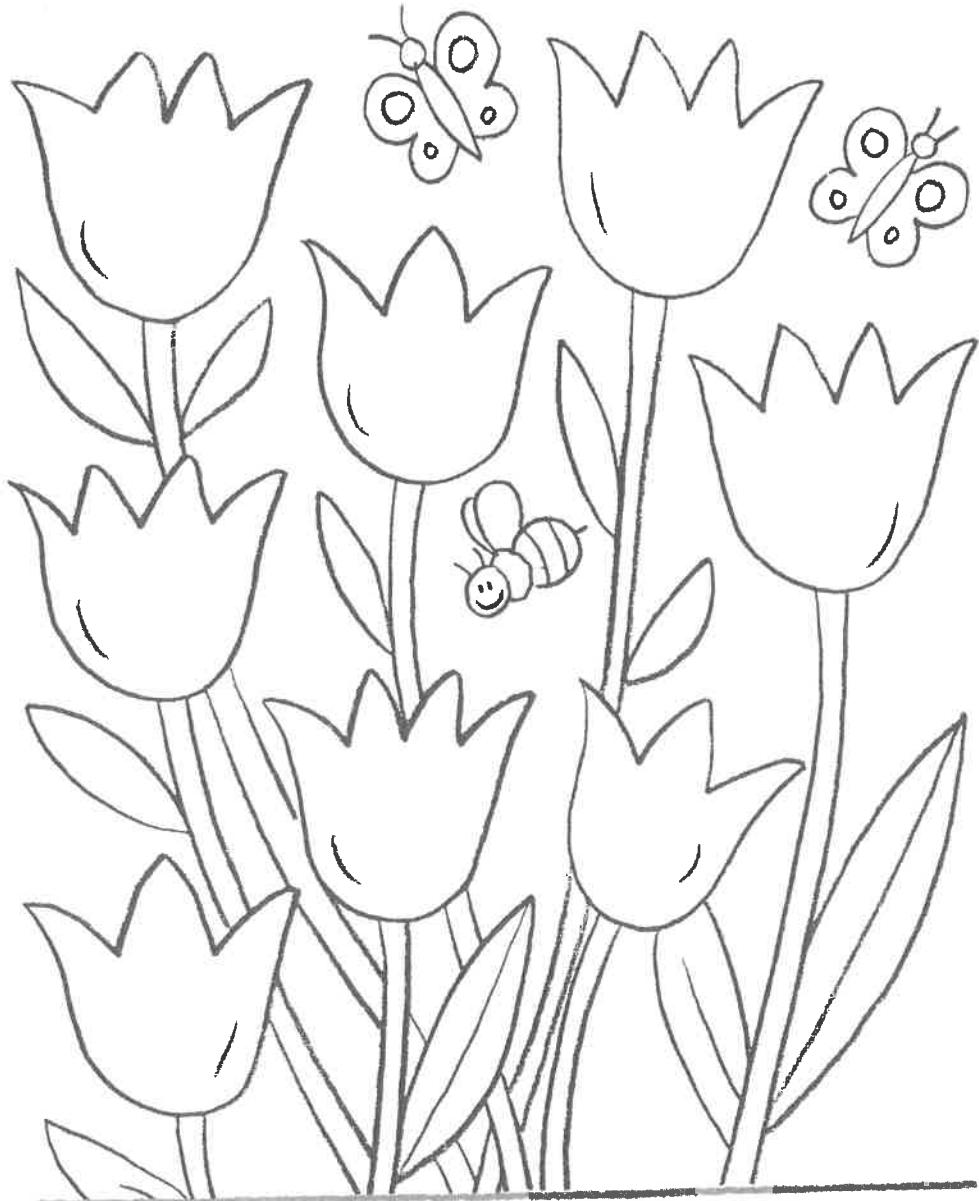
HRAJEME SI OD JARA DO ZIMY, KVĚTEN - ČERVEN

Dokresli dětem stavebnici

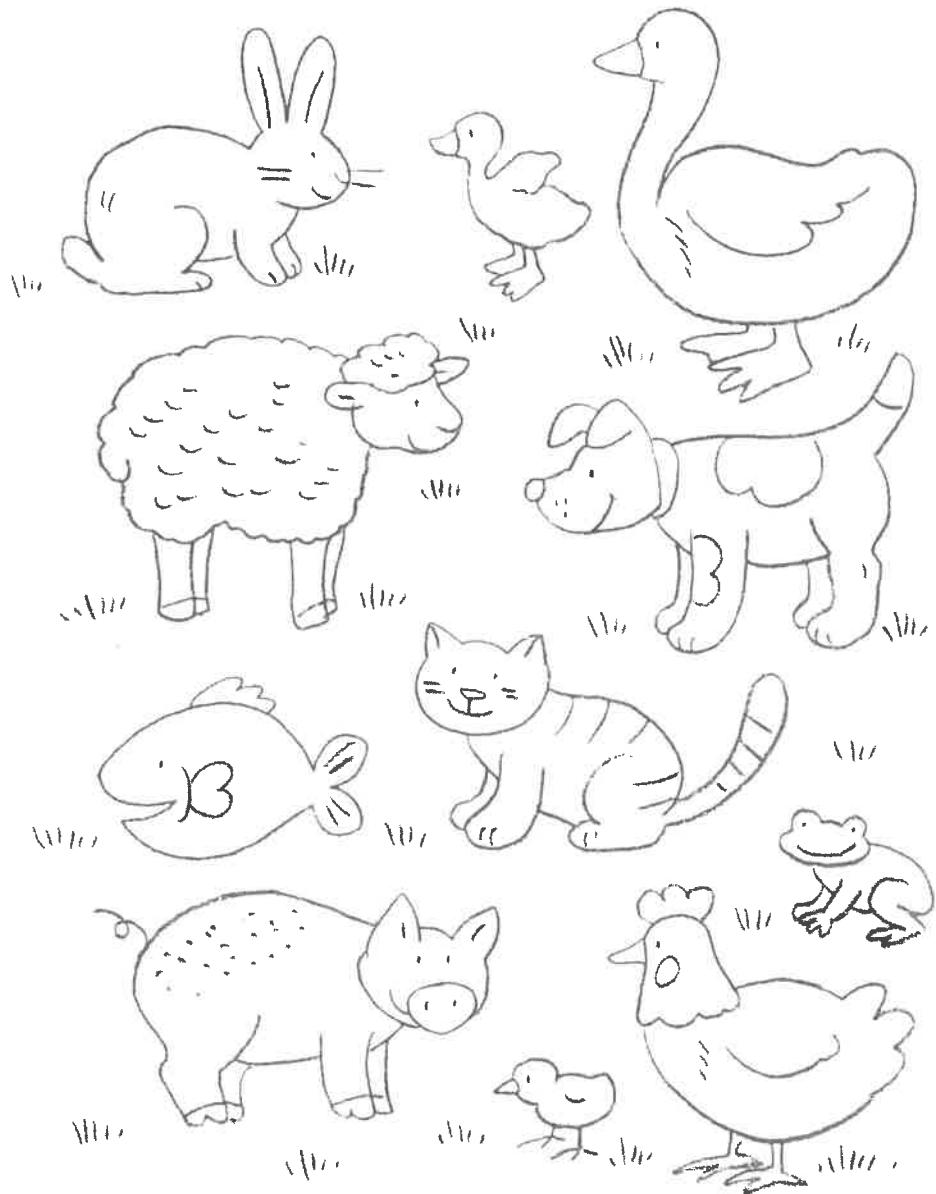

Střídej geometrické tvary podle vzoru.

Má Filip na zahradě víc červených, nebo žlutých tulipánů?
Vybarvi všechny květy se 3 špičkami červeně a květy se
4 špičkami žlutě! Teď spočítej červené a žluté tulipány!

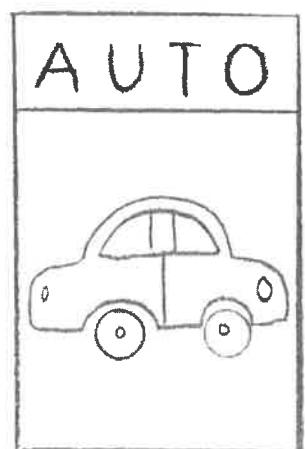
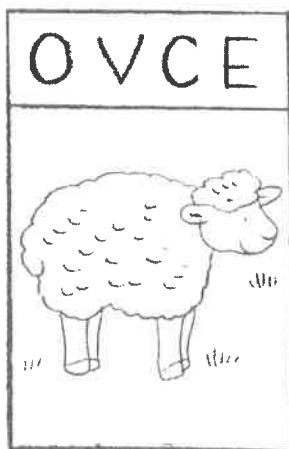
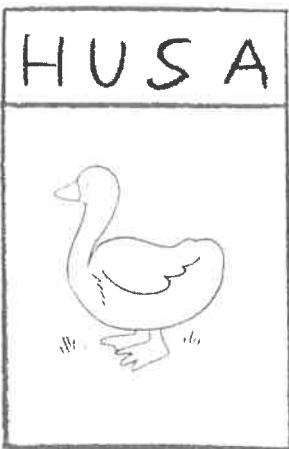
Filip namaloval všechna zvířátka, která viděl na dvoře.
Vybarvi jen ta z nich, která mají čtyři nohy.

ČÍSELNÁ ŘADA

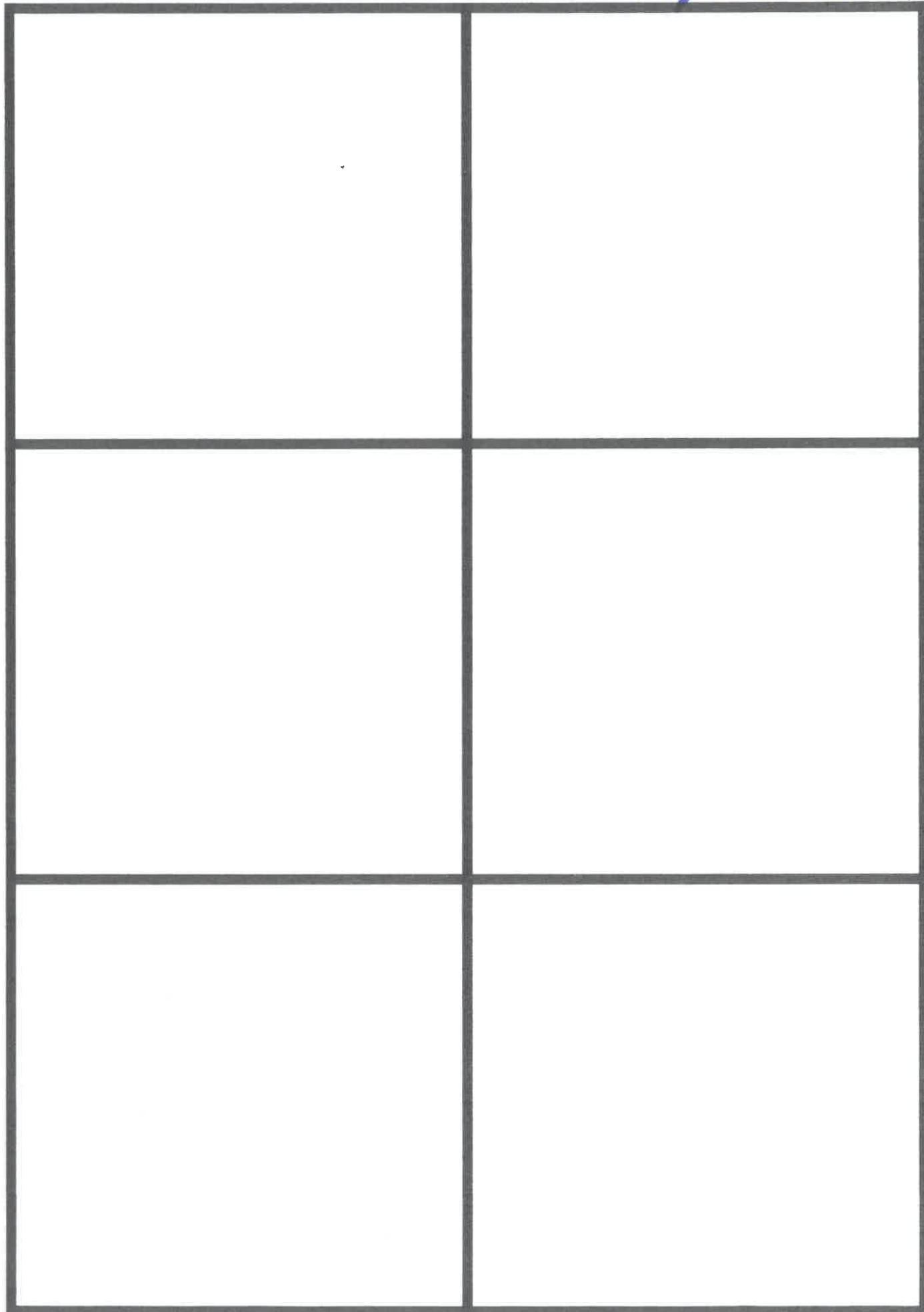
Filip má v kuchyni spoustu užitečných věcí.
Něco z toho však do kuchyně nepatří!
Vybarvi jenom potřeby vhodné do kuchyně!

O T E
O Q A S
A V U
H U

Na kartičkách jsou napsané názvy obrázků. Pro každý název si vyber jednu barvu a tou vybarvi velká písmena dole, která do názvu patří, nebo aspoň vždy první písmeno.

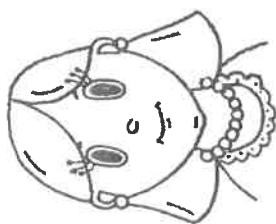
Zakresuj dle dikta kru
dospělého!

SKLÁDANKA SLOV: MÁMA

VYSTŘÍHNÍ A SLOŽ SLOVA PODLE VZORU

MÁMA

A

MÁMA

MÁMA

MÁMA

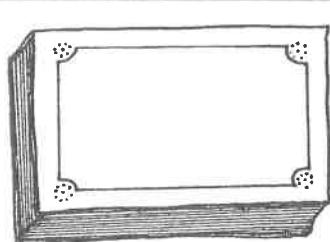

SKLÁDANKA SLOV: KNIHA

VYSTŘÍHNÍ A SLOŽ SLOVA PODLE VZORU

X

A

H

E

K

X

A

T

E

N

K

X

X

X

X

X

X

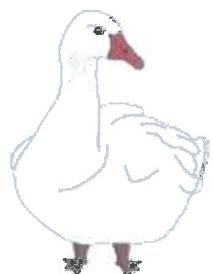
SOVA

VÁZA

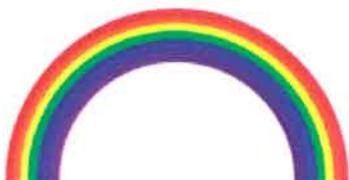

KÁVA

HUSA

Co to je?

DUHA

GUMA

CHATA

MÍŠA

UCHO

PUSA

MÍSA

Co to je?

AUTO

BOTA

VANA

OKO

NOTA

PANNA

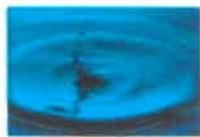
PIVO

MAPA

PATA

VODA

DOMY

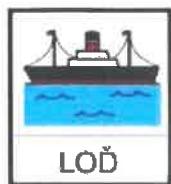

HOUBA

PUMA

ČTI SLOVA :

NÁHRDELNÍKY Z TĚSTOVIN

Pomůcky

těstoviny s dírkou
temperové barvy
štětce
kelímky s vodou
palety
tkanička nebo provázek
lak (pokud chceme)

Postup

Malujeme jednotlivé těstoviny,
necháme zaschnout a navlékáme na
provázek

Doporučený věk

4-5 let

SLUNÍČKO ZE SKLÁDANÉHO PAPÍRU

(harmoniky)

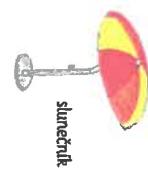
EVVO - ZKONTROLUJ ZAHRADU PO ZIMĚ.....

POZORUJ VODU V PŘÍRODĚ, NA ZAHRADĚ....

Ve městě

slunečník

polštářní malíř

dopravní telefon
se zvonkem

pouliční lampa

koš na odpadky

cyklista

výloha

taxis

žáci

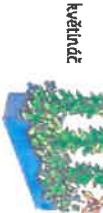
nahlašení auto

skútr s řidičem

bagr

květináč

Ve městě

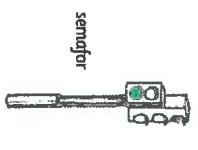
parkovací hodiny

papírové letadlo

pes

semafórov

zmrzlinový pohár

hodiny

hodiny

BŘEZEN je tady

SNEŽENKY

MDŽ

jarní svátek

ZAČÍNÁ
letní
ČAS

PRVNÍ
JARNÍ
DEN

NOVÉ
LÍSTEČKY

„ptáci se vrací“

